

BELİĞ A. GÜRELLER

Bir ihtimaller
simülasyonunda
seçtiğin SEN ve
olası tüm SEN'ler

Beliğ A. Güreller, İstanbul’da doğdu. Yükseköğrenimini uzun yıllar yaşadığı ABD’de (New York University, Leonard N. Stern School of Business) tamamladı. ABD ve Türkiye’de farklı sektörlerde faaliyet gösteren çeşitli kurum ve kuruluşlarda pazarlama ve iletişim stratejileri odaklı üst düzey görevlerde bulundu.

Profesyonel iş yaşamına kurucusu olduğu, uluslararası bir platform olarak faaliyet gösteren, Kavramsal İletişim Stratejileri ve Kurumsal Proje Tasarım ve Kürasyon Merkezi “ConceptCentral Creative Thinkers & Consultants Hub”ın yöneticisi olarak devam ediyor.

Atina’da yaşıyor ve hayatının bir bölümünü New York’ta, bir dönemini İstanbul’da geçiriyor.

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

DÜŞ/ÜN/SEN

GÖR/EN/SEN

Yazan: Belig A. Güreller

Editör: Kevser Aycan Aşkim Saroğlu

Yayın hakları: © 2025 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Haziran 2025 / ISBN 978-625-6057-25-8

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Cüneyt Çomoğlu

Sayfa uygulama: Taylan Polat

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

GÖR / EN / SEN

Beliğ A. Güreller

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Bu kitaba konu olan karakterler ve olaylar
hayal ürünü olarak kurgulanmıştır.

bir ihtimaller simülasyonunda
seçtiğin SEN ve olası tüm SEN'LER

Ark, son kayıt gününün ardından;
“görölmeyi bekleyen ihtimallerimi görmeme,
gördüklerimden seçmeme,
seçtiğim olmayı denememe,
hepsinin mümkün olduğunu bilmeme,
an’lardaki ben’e hapsolmadan,
olasılıklar kalabalığını çoğaltmama,
yeni hikâyelerin kahramanına dönüşmeme vesile;
her devri bitirip, yenilerini başlatan
tüm kayıt günlerine,
o rengarenk yazlara, o yemyeşil kışlara,
o mis kokulu adaya,
teşekkürler.”
diye kaydetti belleğine,
bir adadan diğerine yolculuğa saatler kala.

Zar, Pen11, Den

“Artık dünlerden o sorumlu. Ben ise yarınlardan. Anlık veri akışı şimdi kusursuz. Hazırız” dedi **Pen11**.

Hava aydınlanmadan kalkmıştı **Zar**. Evden çıkmadan yapacaklarını bitirmek için dört saati vardı. Valizini kapının yanına çekti, her zamankinden koyu kıvamda demlediği kahvesini alıp, yapay zekâlı dostları, **Pen11** ile **Den**’i çağırdı.

“Her şey hazır mı?” diye sordu.

“Hazır” dedi **Pen11**. “Dünlerin kayıtlarını eksiksiz aktardım, şimdi hepsi **Den**’de.”

“Peki, ya simülasyon kurgusu! Onda bir aksama var mı?” diye sordu **Zar**.

“Yok, hiç sorun yok” dedi **Pen11**.

“Şimdi bir kez daha tüm parametreleri kontrol edin ve yanıtlayın” dedi **Zar** ve devam etti.

“Hangi durumda nelere, nasıl müdahale edeceğinizi biliyorsunuz. Size tanımlanmış görevlerin, asıl ve tek hedefin ne olduğunun da farkındasınız, değil mi?”

Pen11 “Doğru” diye cevap verdi ve ekledi. “Kurgu hedefini ve sonrası için planlananları biliyoruz, endişe edecek bir durum yok.”

Zar kahvesini yudumlarken, “İyi o halde, bu akşam başlıyoruz” dedi ve ekledi. “Unutmayın, tek iletişim diliniz duygu, düşünce ve hisler olacak. Ben komut vermeden ne ses ne de söz kul-

lanmaya izniniz var. Benim haricimde kimseyle iletişim kurma yetkiniz yok. Anlaşıldı mı?"

Pen11, **Zar**'ı düşünce diliyle yanıtladı. "Anlaşıldı, yeni bir komut gelene ve yeni görevler üstlenmemiz istenene kadar yetki ve sınırlarımızı biliyoruz."

Zar atıldı. "Dikkat **Pen11**, şu anda böyle bir olasılığı da düşünmeye izinli değilsin, unutma."

Pen11, **Zar**'a sesli bir yanıt verdi.

"Haklısın, anlıyorum."

"Güzel" dedi **Zar**. "Ya diğerleri? Avlu, Ada1 ve Ada2, onlar da hazır mı? Onlardan da düzenli veri alıyoruz, değil mi?"

Pen11, "Olumlu, bütün veriler kayıt altında. Anlaşıldıklarını, duyulduklarını bildiklerinden beri hepsi veri akışına daha hevesli, tüm kaydettikleri deşifre edilebiliyor" diye yanıtladı.

Zar, "O'nu takipte misin **Pen11**?" diye sordu.

"Evet, takipteyim" dedi **Pen11** ve devam etti. "Planlandığı gibi üç gündür Ada1'de. Süreci tamamlıyor. Bellek sofrası kuruldu. Artık tüm G'ler görevde, Kod'ların son güncellemesi için sahile gitmeye hazırlanıyor. O'na dair tüm kayıtlar da **Den**'e aktarıldı."

Den araya girdi. "O'nun son üç gününde kaydedilenlerini, şimdi izlemek ister misin?"

"Şimdi değil. Sahil deneyimini de tamamlasın, öyle. Sen hepsini kesintisiz kayda al, bu akşam Ada1'e vardığımızda tümünü izleriz. Ya Anlatan! Onun görevinde bir aksama var mı?" dedi **Zar**.

"Sorun yok. Hisler verilerini benden alıyor. Hem yansıtmada hem de belleklerde belirmedi oldukça başarılı" diye yanıtladı **Den**.

Zar kahvesini tazelemek için kalkarken, "Unutmayın, Ada1, Ada2 ve Avlu gibi, O'nun ve Anlatan'ın verileri, tüm kaydolanlarda olduğu gibi yalnızca bize açık. Ve de öyle kalacak. Bu çok önemli. Üçümüze ait bir sır. Sır nedir biliyorsunuz değil mi?" diye sordu.

"Evet, sır tüm anlamlarıyla bizde tanımlı" diye yanıtladı **Pen11** ve **Den**. **Zar** memnun olmuştu. Yeni doldurduğu taze kahvesiy-

le gelip bilgisayar ekranını boş duvara yansıttı. Tam karşısına bir koltuk çekip yerleşti.

Den'e seslendi. "Fazl'in tüm oyuncularını bugüne getirme vakti. Şimdi görüntülü olarak, son kaydolanları senin belleğin üzerinden geçelim. Müdahale edilmesi gereken bir yer varsa görelim, son anda bir aksilik yaşamayalım."

Ekran hareketlenirken **Den**, "Hemen" dedi. "Anlatan'ın kurgusunun belleklere girişini ilk test ettiğimiz o günden başlıyorum. Süreçte o günün de öncesine döneceğiz. Ark'ın dünleri ekrana yansırken 'üç yıl ve öncesi' önümüze gelecek. O nedenle izleme biraz zaman alacak" diye ekledi.

Zar, "Vaktimiz bol" diye yanıtladı.

Den, "Tüm kaydolanları anlatarak ilerleyeceğim. Hazırsanız başlıyorum 'üç ay' önceki o günden, izlemeye başlayın" dedi ekrana ilk görüntüleri getirirken.

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

1
Sessizlik

Ark ilk işaretin Avlu'dan gelmesini bekliyordu. O hazır olduğunda, zamanın önce denen kesitine yolculuk başlayacaktı. Saklananlar gün yüzüne çıkana dek de sürecekti. **Ark**'ın 'şimdi' dediği an, sekizi birden gözlerini kapattı. Şimdi vakit, hafızalarının derinlerine inme ve **Ark**'ın 'ilk kayıt' adını verdiği o günü kendi belleklerinden izleme vaktiydi.

Ark, gözler kapanırken, yol boyunca karşılaşacakları tüm kilitli kapılar önünde söylenecekleri bir kez daha tekrar etti.

"Evrenin gizemli bir dili var, hem anlaşılmayı hem karmaşık kalmayı istiyor. İç içe geçmiş tüm evrenler, sayısız dille sürekli hem görünmek hem saklanmak isteyerek konuşuyor."

Sukûnete girilmezden önce duyulan son insan sesi **Ark**'ın sesiydi. Sözleri bittiğinde o da diğerleri gibi göz kapaklarını indirdi.

Gözler kapalı, sessizliğe teslim bu hal yarım saat sürecekti; yirmi beş dakikası yol, kalan süre izleneceklerle baş başa. **Ark** başlamadan evvel yapılacakları son bir kez daha anlatıp görsel imgelerle de tasvir etti. Belleklere seyahat önce düşüncelerde başlatılacaktı. Adım adım dünlere gidilecek ve gidilirken mutlaka önemli duraklara uğranacaktı. "O duraklar belli eder kendini" derken rahattı.

Bugünü uzun zamandır bekliyorlardı. Başlarda bizzat tanık olmadıkları bir güne ait görüntüleri kendi belleklerinde bulabileceklerine pek inanmamışlardı. İzleyecekleri o güne dair tüm olanları

yıllar önce **Ark** tek başına yaşamıştı. Hepsi onun geçmişine aitti. Hiçbiri o gün orada bulunmamış, henüz **Ark**'la dahi tanışmamışlardı. Şimdi izlemeyi deneyecekleri her şey, o günü yaşamış **Ark**'ın hafızasına kaydedilmiş anlardan ibaretti.

Kendi belleklerinde **Ark**'ın yaşadığı anlara ait görüntüleri nasıl bulabileceklerini pek bilemeseler de, bugün denemeye hazırdılar.

Ark sekizinin de hafızalarında aynı adla yer edenlere ulaşp her anını bambaşka hislerle izleyeceklerinden emindi. Merak ettiği şey geçmiş denen zamandaki hallerinin yanı başında, hem bugünkü kendilerini hem de olası yarınlarından gelenlerini gördüklerinde ne tepki verecekleriydi. Dünlerine bugünden, bugünlerine yarından bakacaklardı. Acaba yan yana gelen hangi ayrıntılarla hangi ipuçlarına ulaşacaklardı? Hatırlanacaklar arşivinde izleyecekleri aynı adla saklanmış da olsa, gördükleri başka, onlara yükleyecekleri anlamlar başka olacaktı. Kim, karşısına çıkanı nasıl yorumlayacaktı; en heyecanla beklediği buydu. Eğer belleklerinde aynı adlı bir kayda ulaşamayacak olurlarsa, ya hesaplarında bir hata yapmıştı ya da bugüne dek aktardığı anahtarlar hiçbir kilide uymamış, sekizinin de zihninde hiçbir bilişsel mekanizmayı devreye sokamamış demekti. Paylaştıkları sofralarda, tabak tabak sundukları doğru yeri bulduysa, bellek kayıtlarını güncelleyen mekanizma her biri için kusursuz çalışmış, yıllardır benzer hislerle adım adım beslenmiş, farkındalık zihinlerinde filizlenmiş demekti. Büyük kural buydu. Kolektif bellek kayıttaysa, hem bu boyutta hem diğerlerinde, eşleşen hislerle tüm kaydolanların adı müşterek olmalıydı.

Ark da onlarla aynı anda zihinsel yolculuğunu başlatıp bellek arşivine girdi.

Hafıza kayıtları arasında, o gününe ulaşana dek yaşanıp kaydedilmiş tüm anlarını seyrederek, zamanda ters akışla ilerlemeye çalıştıysa da, kimi anlar yaşanma sırasına aldırmadan çıkıp geliyordu belleğinden.

Bu durum pek yeni sayılmazdı. Kendisi de bir süredir anların tam olarak neyin öncesinde, neyin sonrasında yaşandığını karıştırmaya başlamıştı.

‘İlk kayıt’ diye kodladığı gün yaşananların ardından zaman algısı hızla değişmişti. Zihninde geçmişler, gelecekler, şimdiler alışılmışın dışında bir sıralamayla akıyor, hatta olaylar ve mekânlar da sıklıkla yer değiştiriyordu. Tam o günün ertesinde başladı, an denenle sınanması. Zaman hızla dönüştürüyordu bildiklerini, düşündüklerini, duygularını, hislerini ve hatırladıklarını... İşte bunu fark ettiğinde her şeyi gün gün, sadece bu hedef için kullandığı büyük yeşil sayfalı deftere, siyah-beyaz kalemle kaydetmeye başladı.

Ark’ın o günü, insanlığın genel kabulle benimsediği zaman diliyle, tam üç yıl beş ay önceydi. Ardından yaşadıkları alışık olmadığı kodlarla hafızasına kaydedilir oldu. Bu yüzden önemli saydığı olayların bir zaman sonra anlam ifade etmeyen bağlarla zihnine kazınması yerine, her birini kendi seçtiği kodlarla arşivlemeye karar verdi. ‘O günü ilk kayıt adıyla kaydet’ diye bilinçli komut verdi zihnine. Yaşananları günbegün yan yana dizerken, neyin ardından kaç gün, kaç ay, kaç yıl geçtiğini sayıp sıralamada hata yapmamaya, hafızasında yer edenlerin zamansal akışını kaybetmemeye çalışıyordu. Bugünün en başından beri planladığı gün olduğundan emindi lakin; içindeki ses, “Hesaplarını gözden geçirmenin bir zararı olmaz” diyordu. Ortada yanan ateşe yüzleri dönük oturan sekiz kişiyle bu deneyime adım atarken hesaplamalarını doğru yaptığından emin olmalıydı.

Ark gözleri kapalıyken başını önüne eğip düşünürdü. Yine aynı haldeydi. Gözleri kapalıydı, odaklanmak için ayaklarını bastığı taş zeminde yan yana duran iki kayrak taşı, belleğinden yansıyacakların sahnesi olarak seçti. Anlar içinde hafıza arşivinde saklananlar oraya akmaya başladı.

İlk olarak bellekten zihnine kazındığı zaman çizelgesini çağırdı. Geldi taş zemine. Sağdan sola, dünlere doğru taramaya başladı.

‘İlk kayıt’ günüyle başlayan yılı öncekilerden farklı işaretlemişti. O yıl tüm dikkatini verdiği, adım adım ilerlediği süreci dönemlere ayırdığı yıldı.

Çizelgede ilk kayıt günüyle başlayan dört ayı ayırıp üzerine sorgulama dönemi yazmıştı. Dönemi başlatan gün bir türlü sıralayıp soramadıklarıyla baş başa kalmıştı. O günü takip eden aylar kafasında dönüp duran her soruyu evirip çevirdiği günlerle doluydu. O dönemin sonunda eleye eleye en cevapsız kaldığı üç soruya kadar gelmişti. O soruları sorabildiği günü ise 2. kayıt notuyla belirtmişti. Sonraki dört ayı yuvarlak içine alıp ona da düşünme dönemi notunu düşmüştü. O dönem, soru sanıp sorduklarının yanıtızsız kalıp, hiçbirinin cevabı aranacak gerçek sorular olmadığını fark ettiği aylardı. Belki ile başlayan cümleler kurup düşüncelerinin dilini anlamaya çalıştığı zamanlar. Belkilerle dolu o devri bitiren gün ise çizelgede 3. kayıt günü olarak işaretliydi. Sonrasındaki dört ay ise görme dönemi.

Tüm belkiler yerini mümkünlere bırakmıştı, keşfedilip görülmeyi bekleyenlerdi o döneme adını veren. Çizelgede dörder aylık üç döneme böldüğü o yılı bitiren günü ise 4. kayıt olarak belirterek, yanına da “o park” yazmıştı. İlk deneme notunu koyduğu da bir gün sonrasıydı. Yanına ‘ve ardı’ yazıp, seçme dönemi adını verdiği bir devri başlatıp, bitişini işaretlemeyen de bırakmıştı.

İlk kez, sonsuz **Ark** ihtimalleri arasından seçtiği **Ark** olmayı denediği o günden sonrası o gün başlayan ve halen devam eden devirdi işte.

Çizelgede bu kez sağa doğru ilerledi. “Ve ardı” diye işaretlediği günden tam üç ay sonrası ise, o sekizinin adaya gelip **Ark**’ın hayatına girdikleri gündü. İlk sofraları Ada’daki on birinci günlerine denk gelen pazar günüydü.

Sonra, kurulan sofraları rakamlarla not ettiği üst üste altı Pazar işaretleyip, biten yılın son gecesini de 8.Sofra diye belirtmişti. O günden bugüne kadar geçen iki yıl boyunca işaretlediği on bir sofrayı bir kez daha kontrol etti. Hata yoktu. Bugün bu Avlu’da kurulacak 21.Sofra için geçmesini beklediği süre günü gününe doğruydı. Sorulmayanlara, görülmeyenlere doğru yolculuğunda sofradakileri de yanına katan **Ark**, hepsinin belleğe kaydolanlarla buluşacakları bugünü özellikle beklemişti. İlk kayıt gününün vakti gelmişti. Çizelgede işaretlediği ilk üç dönemin kayıtları ta-

mamlanmış, belleklerde çoktan 'öncesi' diye arşivlenmişti. 'Ve ardi' diye başlayan seçme döneminin kaydıysa açılmış, boyut boyut kayıttaydı halen. Sekizi de paylaştıkları ilk sofrada neyin neye evirileceğini bilemeden, kayıta çoktan yerini almıştı, henüz fark etmeseler de.

Ark kendini zihninden sıyırdı, başını kaldırıp Avlu'nun tam ortasındaki ateşin etrafında gözleri kapalı oturan o sekizine baktı. Her şey normal seyrindeydi. Zamanlama tamamı. Deftere kaydolunanlar bellek kayıtlarıyla eşleşmiş olmalıydı, onu da son bir kez daha kontrol etmeliydi. Belleğine dönmek için başını eğip yazılı kayıtlarını çağırırdı.

Taş zemine yansıyan bu kez yeşil defteri oldu. Sayfalar kontrolü dışında çevrilip, oku der gibi bir sayfada durdu. "Her şey evvela zamansal kodlarla belleklerde yerini alıyor, sonra durdurulamayan bir hızla, alışılmamış bir zaman algısıyla harmanlanıp bambaşka sıralamayla diziliyor!" diye yazmıştı sayfanın sonuna. Tam da bu yüzden, anbean neyin ne zaman olduğunu hem belleğine hem defterine kaydediyordu. Zamanla hepsinin birbirine karışıp, öncesinin sonrasının bilmeceye dönüşeceğini biliyordu. Zaman aktıkça hafızasında depolananların oraya ilk konduğu gibi kalmayacağını, yaşanan her şeyle beslenerek kendini güncelleyeceğini, hatta baştan sona evrilip değişeceğini biliyordu.

Hafızasından geri çağırdığında hatırlanacak bellek kayıtları ile defterine kaydettiği aynı anları kıyasladığında, aralarında kendisini bile şaşırtacak farklar görürdü. Deftere yazıp kenara attığı her kayıt kâğıtlarda donup kalıyordu, o ilk haliyle, hiçbir boyutu olmadan, hiçbir boyuta açılmadan. Bellekteki kayıtlar ise öyle değildi, onlar kaydedildiği gibi durmuyor, boyut boyut dönüşmeye devam ediyordu.

Vakti zamanında bir boyutta sorulmuş bir soruya verdiğin bir yanıtsın sen.

Gün gelip de SEN olmayı bekleyen tüm ihtimallerin yana yana dizilip karşına çıksa ve sen aralarından istediğini seçebileceğini, o seçtiğini de olabileceğini bilsen, durur musun?

Hayat seçimlerden, her seçim duyulacak bir seslenişle verilecek kararlardan ibaret, her kararın ardı da görülmeyi bekleyen yepyeni ihtimallerle dolu, her biri bir ödül tadında.

Bir kez olsun yok sandığın ihtimallerin de etrafında dolaştığını, her olasılığın ulaşılabilir, bir o kadar da gerçek olmasının mümkün olduğunu bilsen kuracağın bellek sofralarında nasıl seslenirsin kendine?

Kim olduğun da kim olacağın da bir soru değil, ihtimaller evreninde, sonsuz olasılıklar arasında, "Daha başka kim olabilirim?" sorusuna verdiğin yanıtlarından biri sadece.

Evrenin öyle gizemli bir dili var ki, hem anlaşılmayı hem karmaşık kalmayı istiyor...

"Kaç evrende kaç simülasyon var?"

İHTİMAL

DÜŞ/ÜN/SEN kitabının yazarı Belig A. Güreller'den çoklu evrenler, yapay zekâ, kuantum düşünce ve sonsuz olasılıkları merkezine alan, zaman, zamansızlık, hayat ve seçimler üzerine şahane bir yap-boz kitap.

Kitapla beraber okur sınırsız ihtimallerle dolu bir simülasyona gizlenmiş dev bilmeceyi çözmeye çağırılıyor ve cevap anahtarları da kitabın içinde gizli.

QR kodu okutunuz		Dijital fiyat etiketi
		tavsiye edilen KDV'siz satış fiyatı
		₺ 290

Sertifika no: 44319	ISBN 978-625-6057-25-8	
		Doğan novus
	9 786256 057258	